

Hlavnou témou nového čísla časopisu Kino-Ikon je western

Obsahom aktuálneho čísla filmologického časopisu pre vedu o filme a pohyblivom obraze *Kino-Ikon* 2/2009 sa stal najstarší žáner americkej kinematografie – western. Hoci tomuto zámeru zodpovedá koncept celého vydania, pre *Kino-Ikon* je príznačné, že prostredníctvom svojich rubriík v každom čísle reflektuje domácu i svetovú kinematografiu z rôznych aspektov so záujmom o rozvoj filmového myslenia. Aktuálne číslo časopisu *Kino-Ikon* sa v týchto dňoch dostáva do predaja.

Sústredením témy na western sa časopis *Kino-Ikon* vracia k prieskumu kľúčových žánrov svetovej kinematografie. Western ako najstarší žáner americkej kinematografie nasleduje po špecializovaných vydaniach venovaných hororu a filmu noir. Blok textov v čísle predstavuje western nielen z hľadiska vývoja v jeho domovskej americkej filmovej kultúre, ktoré v *Kino-Ikone* reprezentujú preklady textov Jima Kitsesa alebo Alana Lovella, ale zhodnocuje aj jeho inšpirácie a premeny v širšom teritóriu. Takými sú texty autorov z nášho filmologického prostredia. Filmový teoretik Vlastimil Zuska napríklad píše o vplyve Kurosawových filmov na žáner, Zdeněk Hudec zasa o násilí a katarzii vo filmoch westernového klasika Sama Peckinpaha. *Kino-Ikon* ďalej hodnotí western aj v jeho medzižánrových polohách. Venuje sa napríklad fenoménu „noir western“ alebo jeho podobu charakterizuje v európskych či ázijských kinematografiách (ruský a kórejský eastern, taliansky spaghetti western). Čitatelia v čísle nájdu a jednu z mála westernových opier, ktorú predstavuje muzikológ Jozef Červenka. Hľadáním rôznych súvislostí sa v novom čísle *Kino-Ikonu* dostáva western do neznámych kontextov, vďaka čomu prináša nové reflexie.

V tradičných rubrikách dáva *Kino-Ikon* priestor domácim podujatiam a edičným aktivitám v oblasti filmologickej literatúry. V rozhovore publikuje debatu Michala Michaloviča s režisérom úspešného minuloročného britského filmu *Katalin Varga* Petrom Stricklandom, ktorá vznikla na vlaňajšom festivale Cinematik. V rubrike reflexií sa zasa vracia k minuloročnému bratislavskému Festivalu Inakosti, predstavuje tiež filmové publikácie, napríklad *Znaky, obrazy a stíny slov* Petra Michaloviča a Vlastimila Zusku či knihu rozhovorov s režisérom Jimom Jarmuschom z rokov 1980 – 2000, no venuje sa aj slovenskému etnografickému filmu. Opomenúť nemožno tretie pokračovanie veľkého rozprávania Juraja Mojžiša a Kataríny Mišíkovej o modeloch rozprávania v slovenskom filme, ktoré v rubrike *Studium* pravidelne otvára každé číslo *Kino-Ikonu*. Tentoraz sa táto autorská dvojica zamerala na obdobie normalizácie v našej kinematografii. Súčasťou časopisu je aj filmový občasník študentov umeleckej kritiky a audiovizuálnych štúdií na FTF VŠMU Frame, tentoraz s ústrednou témou *Adaptácia*.

Kino-Ikon na filmovom plátne

Filmologický časopis pre vedu o filme a pohyblivom obraze Kino-Ikon sa už tretí rok neprezentuje len vo svojej tlačenej podobe. Od roku 2008 sa jeho meno spája aj s Medzinárodnou prehliadkou filmu, televízie a videa Febiofest na Slovensku. Tento rok už po tretíkrát bude súčasťou tohto filmového podujatia aj sekcia Kino-Ikon Plus, ktorá prináša prehliadku súčasných originálnych filmov. Táto atraktívna sekcia vďaka exkluzívnym dielam, dosiaľ neuvedeným v slovenskej distribúcii, ktoré ukazujú aktuálne tendencie filmovej tvorby a myslenia, sa už od svojho vzniku stala divácky obľúbenou. Tento rok ponúkne šesť titulov, a to francúzsky film *Hidewijch* Bruna Dumonta, kanadský *Polytechnique* Denisa Villeneuvea, *Nanking Nanking* čínskeho režiséra Chuana Lua, koprodukčný *Vojdi do prázdna* argentínskeho režiséra Gaspara Noéa, víťazný film z minuloročného Berlinale – peruánsku snímku *Mlieko strachu* Claudie Llosevej a belgický film *Klamár* Toma Geensa. Podľa slov šéfredaktora časopisu Kino-Ikon a zároveň zostavovateľa sekcie Kino-Ikon Plus „*tento výber na jednej strane zachytáva vývoj jednotlivých autorských rukopisov, na druhej strane reprezentuje vizuálne či naratívne inovácie*“. Pod filmovú zostavu, ktorú bude možné vidieť počas 17. Febiofestu 2010 v termíne od 26. marca do 27. apríla, sa okrem Martina Kaňucha podpísali filmoví teoretici a kritici, externí redaktori časopisu Kino-Ikon: Martin Ciel, Viera Langerová, Daniel Vadocký a Michal Michalovič, ktorí pravidelne navštevujúci medzinárodné filmové festivaly a prehliadky.

Kino-Ikon vydávajú Asociácia slovenských filmových klubov (ASFK) a Vysoká škola múzických umení (VŠMU) v spolupráci so Slovenským filmovým ústavom (SFÚ). Aktuálne číslo 2 / 2009 vyšlo na 333 stranách s finančnou podporou Ministerstva kultúry SR, v predaji je od februára 2010 vo vybraných slovenských kníhkupectvách a v predajni SFÚ na Grösslingovej ul. 43 v Bratislave – Klapka.sk za 3,32 € / 100 Sk.

Kino-Ikon je špecializované periodikum venované filmovej teórii, histórii a estetike filmu na Slovensku. Pokúša sa kultivovať filmovo-kritické myslenie na Slovensku a má ambíciu presadiť sa v neprebudenom kinematografickom priestore, inšpirovať v ňom dialóg medzi tvorbou a kritikou. Jeho hlavným cieľom je oživiť (otvoriť) slovenské myslenie o filme. Podobne ako v Čechách Illuminace, aj Kino-Ikon sa pokúša suplovať nedostatok (nevydávanie) aktuálnej filmovej literatúry u nás, zároveň je otvorený pre širokú filmovú reflexiu – ponúka priestor pre rozpisovanie nových slovenských filmových kritikov. Predstavuje známe i neznáme kinematografie, prináša dlho nedostupné preklady kľúčových textov filmovej teórie, ponúka priestor pre analýzy diel domácej i svetovej kinematografie, publikuje neznáme archívne materiály. Kino-Ikon sa pokúša naplniť základný zámer polročne vydávanej filmovednej publikácie, t.j. chce byť predovšetkým čítankou inak nedostupných článkov zahraničných i domácich autorov, ktoré reprezentujú súčasné *film studies*. Časopis pre vedu o filme a pohyblivom obraze Kino-Ikon vychádza od roku 1996.